

HRVATSKA MISAO

PREDPLATA ZA ŠIBENIK I AUSTRO-UGARSKU GODIŠNJE K 14.—,
POLUGODIŠNJE I TROMJESECNO SURAZMJEÑNO. — SA DNEV-
NOM DOSTAVOM K 21 GODIŠNJE. — POJEDINI BROJ 10 PARA.
— OGLASI PO CIJENIKU. — PLATIVO I UTUŽIVO U ŠIBENIKU.

- IZLAZI SVAKI DAN -
::: TELEFON BR. 74. — ČEKOVNI RAČUN 129.871. :::

UREDNIŠTVO I UPRAVA NALEŽE SE NA TRGU SV. FRANE IZA
OBCIN. PERIVOJA. — VLASTNIK, IZDAVATELJ I ODOGOVORNI
UREDNIK JOSIP DREZGA. — TISAK: HRVATSKA ZADRUŽNA
TISKARA U ŠIBENIKU, U. Z. S. O. J.

GOD. III.

ŠIBENIK, utorak 26. listopada 1915.

BR. 211. (441)

Zauzeće Valjeva i Petrovca. — Pred Arangjelovcem. — Bugarska napredovanja na Timoku. — Četvrti dan velike bitke na Soči uz jednake najteže gubitke po Talijane. — Napadaj na Trst. — Potopljenje njemačkog krstaša. — Strahote bombardiranja Dedeagača. Talijanska flota sudjeluje bombardiranju i blokadi bugarskih luka. — Englesko-francuski neuspjesi na Dardanelima izazvali su promjenu u vodstvu četa na Galipolu. — Akcija njemačkih podmornica.

Balkansko ratište.

BEĆ, 25. listopada (KB). Službeno se saopće:

Austro-ugarski konjanički odjel unišao je u Valjevo.

Armada generala Koevessa u borbi približava se gradu Aranjelovcu.

S obe strane Kolubare prodriju austro-ugarske čete ove vojske nalaze se u napadaju na visove južno i jugozapadno od Lazarevca.

Jedan drugi austro-ugarski vojni zbor bacio je Srbe kod Ratar i deset kilometara jugozapadno od Palanke.

Njemačke bojne sile osvojile su na juriš velikim ogorčenjem branjene položaje južno od Palanke te su izvojštite Petrovac u dolini Mlave.

Kod Oršove prevezene austro-ugarske i njemačke čete prodriju naprijed u bregovima istočno od riječnog tjesna Klisure. Neprijatelj bježi te je ostavio pušaka i municije.

Bugari prešli su zadnjih dana Timok od izvora do ušća na mnogo-brojnim mjestima. Njihovi napadaji na visove na lijevoj obali te na Zaječar, Knjaževac i Pirot nadredu.

Zamjenik šefa generalnog stožera Von HÖFER.

BERLIN, 25. listopada (KB). Službeno se saopće:

Kod Višegrada dobiveni mostobran je proširen.

Zapadno od Kolubare izvođeni su prelazi sjeverozapadno Tamnave.

Armada generala Koevessa dospjela je u općenitu liniju Lazarac-sjeverno od Aranjelovca-Rabrovac.

Armada generala Gallwitz-a zauzela na juriš južno od Jasenice gospodrujuće visove istočno od Baničina, u zaravanku Morave zauzela je Doljinu Livadiću i Zabar te je dospjela istočno od toga u liniju visoče Presedna-južno od Petrovca-zapadno od Melnjice. U dolini Peka zauzeti su visovi zapadno i sjeverozapadno od Kučeva.

Kod Oršove prevezene čete prodriju dalje put juga te su lijevim krihom dospjele na Sip na Dunavu.

Armada generala Bojadjeva zauzela je grbinu između vrhova Drenoveglave i Mirkovca, dvaest kilometara sjeverno od Pirot-a.

Vrhovna vojna uprava.

Talijansko ratište.

BEĆ, 25. listopada (KB). Službeno se saopće:

Bitka na Soči traje dalje. I jučer, četvrti dan velikih infanterskih borba, odbili su branici sve talijanske napadaje, koji se već nisu skršili u vatri naše artiljerije, uz najteže gubitke po neprijatelju, te su zadržali posvuda svoje položaje.

Na tirolskoj fronti više bataljuna napalo je naše obrambene linije na visoravni Vieglereuth, uzalud kao uvijek.

Isto tako izjavili su se neprijateljski napadaji na Cima di mezzodi, na mjesto Sief i na najgornjoj dolini Rienzi.

Na Krnu bio je jedan napadaj jučer, jedan drugi noćas odbiven,

I proti Mrzlotu Vrhу ponesrećile se dva nasrtaja, uz osobito težke gubitke Talijana. Jučištočno od ove gore prodrio je neprijatelj u mali komad jarka, ali je bio protunapadajem izbačen. Novi nasrat, upriličen od dva bataljuna alpinaca, skršio se je ovdje u našoj vatri. Ovi neprijateljski odjeli bili su skoro sasma iskorjenjeni.

Prodoljinskim mostobranom napadaji bili su upereni poglavito proti našem položaju u zaledju zapadno od Sv. Lucije, i kod Sela, koji su ostadoče u našem posjedu.

Odsječak Plave bio je pod težkom topovskom vatrom. Neprijateljska sakupljanja kod Plave bila su djelovanjem naše artiljerije razpršena.

Kod Zagore domogoše se Talijani preko dana jednog poodmaklog dijela naših jarkara. Noću bili su odanle raztjerani.

Pred Monte Sabotino naša artiljerija ugušila je jučer prije podne još jedan napadaj, a potom protivnik nije poduzeo nikakva ozbiljna pokušaja, da se približi liniji goričkog mostobrana.

Najžeće bile su borbe u sjevernom odsječku visoravni Dobroberd, gdje su vrlo jake talijanske sile opetovano u masama

prelazile na napadaj. Uvijek iznovice dočekan harajućom vatrom morao je neprijatelj pobjeti natrag u svoje zaklone.

Napadaj na naše položaje istočno od Tržiča dijelio je sudbinu svih ostalih talijanskih napreza.

Trst je bio jučer poslije podne posjećen od neprijateljskog avijatika, koji je bacanjem bomba dva stanovnika usmratio, a davanest ranio.

Zamjenik šefa generalnog stožera Von HÖFER.

Rusko ratište.

BEĆ, 25. listopada (KB). Službeno se saopće:

Napadaji zapadno od Czartoryskog idu povoljnim tokom. Neprijatelj, unatoč žestokom otporu, potiskivan je prama Styr. Jučeranji plijen u ovim borbama iznosi dva časnika, tisuću momaka, četiri puščana stroja.

Inače na sjeveroistoku nema ništa nova.

Zamjenik šefa generalnog stožera Von HÖFER.

BERLIN, 25. listopada (KB). Službeno se saopće:

Južno od Kekkau ruski nasrtaji bili su odbiveni.

Protunapadaj na položaje sjeverno od Dvinskia, koje smo mi 23. o. m. zauzeli, izjavioši se. Broj zarobljenika poskočio je na 3.700.

Sjeverno od Illuxta prodire slabe njemačke čete ugnule su se pred nadmoćnim napadajem opet na zapadnu obalu.

Zapadno od Komarova prodire su austro-ugarske čete u neprijateljski položaj u širini od 4 i po kilometra.

Vrhovna vojna uprava.

BERLIN, 25. listopada (KB). Službeno se saopće:

Veliki krstaš „Prinz Adalbert“ bio je kod Libau od neprijateljske podmornice potopljen. Samo maleni dio posade bio je spašen.

Vrhovna vojna uprava.

BERLIN, 25. listopada (KB). Službeno se saopće:

Nakon najjače priprave vatre napali su Francuzi kod Tahure i sjeverno od Lemesnila. Bili su odbiveni uz težke gubitke.

Samo na jednoj točki sjeverno od Lemesnila još se žestoko bori.

Vrhovna vojna uprava.

Bombardiranje Dedeagača
Sudjelovanje talijanske flote.

SOFIJA, 25. listopada (KB). Bugarska agencija javlja 23. ov mja.

Bombardiranje Dedeagača uzsljedilo je sa strane englesko-francuske flote, bez predhodne obzname, bez obzira na grad, od čigova je pučanstva usmrceno više od 25 žena i djece.

Veliki dio grada je razrušen. Javne zgrade i privatne kuće uzduž morske obale gomile su ruševina. Bombardiranje prouzročilo je mnogobrojne potzare. Grad pruža sada žalostan pogled na gomile ruševina, izpod kojih vade se lješine žena i djece.

Brutalan i nečovječni postupak saveznice flote izazivlje ovdje najveće ogorčenje.

BRINDISI, 25. listopada (KB). Prama ovdje prispjelo bežičnoj brigazavci, bombardiranju i blokiraju bugarske obale sudjeluje i talijanska flota.

Njemački „U.“ u akciji.

PARIZ, 25. listopada (KB). Francuska ladja, sa pedeset ambulanca na brodu, u kanalu La Manche od njemačke podmornice torpedirana.

KÖLN, 25. listopada (KB). „Kölische Zeitung“ javlja:

Engleska transportna ladja kod otoka Wight od njemačke podmornice potopljena. Mnogobrojni vojnici skočili su u more.

ATENA, 25. listopada (KB). Engleski transportni parobrod „Markett“ sa tisuću engleskih vojnika na brodu pri jugoistočnoj obali Soluna bio je potopljen. Spašene 83 osobe.

Novi engleski zapovjednik na Galipolu.

LONDON, 25. listopada (KB). General Monro oputovao je, da preuzeme zapovjedništvo na Galipolu.

Reuterov ured već je javio, da je Hamilton zamjenjen drugim generalom i da je pozvan u London, da izvijesti o položaju. „Morgenbladet“ donjaže, da je opoziv uslijedio radi drugog uzroka. On je uslijed tužbe zapovjednika mornarice pozvan pred ratni istražni sud. Što je skrivio, za sada se još ne javlja.

Odlikovanja.

CARIGRAD, 25. listopada (KB). Car Franjo Josip I. podijelio je ministru unutarnjih posala i predsjedniku komore Leopoldov red prvog razreda

Smrt njemačkog poklisa.

CARIGRAD, 25. listopada (KB). Njemački poklisar Wangeheim, jutros rano preminuo.

PREDPLAĆUJTE SE NA „HRVATSku MISAO“.

„Prinz Adalbert“.

Potpopljen njemački oklopni krstaš „Prinz Adalbert“ imao je 9000 tona, 125 m. dug, 19'6 m. širok, 7.3 m. dubok, brzinu 21 milja, sagradjen god. 1901. Posada broda brojila je oko 600 ljudi.

Srpsko-bugarski ratovi.

Kako je poznato, uspostavljena je kneževina Bugarska sanstefanskim mirom i berlinskim kongresom. Izabrani je bio za kneza princ Aleksandar Battenberški. Pokrajina Istočna Rumelija, koja je bila ostala Turskoj pod kršćanskim guvernerom, digla je ustanak 19. septembra 1885. Guverner je bio artiljer i proglašena Rumelija slijednjem s Bugarskom. Tad je Turska mobilizirala tri vojna zbora, a tako je isto učinila Bugarska i medjutim mobilizirala u Istočnoj Rumeliji milicu, pa je njezina vojska brojila 30.000 ljudi. Pravu bugarsku vojsku, koja je sastojala iz 8 pješačkih i 2 konjaničke pukovnije i 12 baterija, zadesila je teška nedaka s tim, što joj je Rusija oduzela 150 ruskih instruktora, koji su imali u Bugarskoj svia zapovjedništva. Na njihovo mjesto morali su stupiti mlađi bugarski časnici. Tako je postao kapetan Nikiforov ratni ministrom, a kapetan Petrov šefom generalnog stožera. Nijedan zapovjednik nije bio stariji od 31 godinu. Uz sve to obavila se je mobilizacija brzo i na 18. septembra 1885. bilo je 35.000 ljudi pripravno, da odmaršira. Tečajem vojne povisila se je vojska na 100.000 ljudi, a pak ta vojska nije bila pripremljena, da ratuje s Turском, nego sa Srbijom.

Dne 1. oktobra 1885. izjavio je u srpskoj narodnoj skupštini kralj Milan I. Obrenović, da je Srbiji slijednjene Istočne Rumelije s Bugarskom povod za rat. I Srbija je mobilizirala i stavila na noge 52.000 ljudi.

Dne 13. novembra 1885. prekočila je srpska vojska granicu i progredila prama Slivnici, ali tu Bugari udare na nju i potkuju je. Onda je srpska vojska uzmakla do pruge Dragoman, gdje se je, kao što poslije kod Caribroda 23., 24. i 25. decembra, užaludno opirala i 25. decembra morala uzmaknuti do Pirotu, gdje su na nju ponovno udarile tri kolone Bugara, koji su prodirali naprijed, te je potukle. Ali isti dan je već Austro-Ugarska učinila kraj to vojni svojim nastupom. Samo se je samostalno timočki srpskoj diviziji toliko nasmijala sreća u toj vojni, da je potukla bugarske pričuvne i bataljone milice kod Vidina i bacila ih u tvrdjavu.

Turci se nijesu mijesali u bugarske operacije.

Na 2. marta 1886. bio je sklopljen mir u Bukureštu na temelju prijašnjega stanja posjeda.

